Inés Padrosa posa nom als artesans de Peralada

L'arxivera del castell publica un estudi sobre la reforma de l'església del Carme, on van treballar grans tallers catalans i internacionals
Les obres van ser encarregades pels comtes el 1890

L nterior de l sgl sia del Carme de Peralada, amb els vitralls modernistes del taller Rigalt i Granell de Barcelona a l bsis Foto: CASTELL DE PERALADA.

Durant anys, Inés Padrosa, arxivera del castell de Peralada, ha admirat els vitralls, els mosaics i els panteons de l'església i el convent del Carme. N'apreciava el refinament i la cura amb què havien estat planificats fins al més petit detall, però no podia aportar-hi cap dada que l'ajudés a emmarcar-los en el temps i encara menys a conèixer-ne l'autoria. La monografia de referència sobre la història de l'edifici i les seves dependències, que va publicar Miquel Golobardes el 1953, s'aturava just abans que els últims comtes del castell emprenguessin la important restauració que, entre 1875 i 1895, va donar al monument la seva fesomia definitiva. El fet que la documentació hagués estat en mans privades des que el 1923 els hereus dels comtes van vendre el castell i van traslladar tot l'arxiu a la seva residència de Mallorca ha dificultat l'accés a les fonts que permetien aprofundir en les vicissituds d'una rehabilitació que va comportar l'enderroc de l'antic absis per construir-ne un de nou i majestuós, amb la consegüent ampliació dels finestrals, el canvi del paviment, la substitució de l'altar major, la decoració del presbiteri amb mosaics vidriats, la creació dels panteons... Per descomptat, no podia saber-se tampoc quins tallers ni quins artistes havien intervingut en aquest ambiciós procés de reforma, ni com havia estat la relació amb els seus mecenes.

Aquest buit historiogràfic el resol ara Inés Padrosa amb la monografia La reforma de l'església i convent del Carme de Peralada (1875-1895), editada per la Fundació Castell de Peralada. L'estudi ha estat possible gràcies a l'ingrés, l'any 2005, del fons dels Rocabertí a l'Arxiu del Regne de Mallorca, on Padrosa ha descobert un tresor inexplorat per reconstruir de manera meticulosa la transformació de què va ser objecte el conjunt carmelità, sobretot entre 1890 i 1895, i els noms de tots els artistes i artesans que van treballar-hi. Alguns d'aquests col·laboradors no són pas gens menors, com ara el vitraller Antoni Rigalt, responsable de la vidrieria del Palau de la Música Catalana, o els mosaïcistes Luigi Pellarin i Gian Domenico Facchina, aquest darrer, autor dels mosaics de l'Òpera Garnier de París. El prestigi d'aquests professionals proporciona una imatge més precisa del paper dels comtes de Peralada, els germans Antoni i Tomàs de Rocabertí, en la renovació cultural de la Catalunya del segle XIX gràcies als seus contactes cosmopolites, però també a la seva vinculació amb el territori, que va facilitar la relació amb els millors mestres d'oficis catalans.

Amb la copiosa informació que ha pogut obtenir de l'arxiu familiar, en què destaquen no només els contractes i factures, sinó també una impressionant correspondència ("els germans Rocabertí s'escrivien amb una periodicitat quasi diària amb els seus parents", constata Padrosa amb admiració), s'ha pogut seguir el rastre de tot el procés de reforma, dels proveïdors i els artífexs, entre els qulas també hi consten la casa de paviments Orsola, Solà i Cia, el daurador Esteve Puig Pallés, l'estucador Joan Molinas, l'imatger Miguel Castellanas o els fusters Gómez de Girona. Una part dels resultats d'aquesta investigació, sobretot els referits a l'elaboració dels vitralls, Inés Padrosa els va publicar a El Butlletí de Peralada a finals del 2016, però ara els ha pogut

sistematitzar i ordenar íntegrament en un llibre que constitueix l'aportació més seriosa i documentada al coneixement de l'església del Carme i al compromís dels comtes de Peralada amb la cultura.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-10-2017 Pàgina 20

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1254982-ines-padrosa-posa-nom-als-artesans-de-peralada.html